

Til lovforslag nr. L 168. Tillæggsbetænkning afgivet af udvalget den 22. marts 1983

Tillæggsbetænkning

over

Forslag til lov om begrænsning af importen af varer med oprindelse i Sovjetunionen

Udvalget har efter 2. behandling af lovforslaget behandlet dette i nogle møder og har herunder haft samråd med udenrigsministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har inden afgivelsen af tillæggsbetænkning haft lejlighed til at gøre sig bekendt med den af markedsudvalget afgivne beretning angående udenrigsministerens mandat af 20. december 1982 vedrørende forlængelsen af sanktionerne mod Sovjetunionen.

Et *flertal* (det konservative folkeparti, venstres, fremskridtspartiets, centrum-demokraternes og det radikale venstres medlemmer af udvalget) har den opfattelse, at udenrigsministeren ikke har handlet i strid med det mandat, han fik af folketingets markedsudvalg den 20. december 1982. Flertallet, som er bekendt med, at kristeligt folkeparti, der ikke er repræsenteret ved medlemmer i udvalget, deler flertallets opfattelse, indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) oplyser:

Fremskridtspartiet har altid anset det for uklogt af Danmark at gennemføre handels-sanktioner over for andre nationer i forbindelse med løsning af konflikter.

Dette synspunkt har været gældende for fremskridtspartiets stilling, hvor en dansk regering har forsøgt direkte via FN eller EF at blande sig i andre nationers interne forhold. Eksempelvis har fremskridtspartiet

stemt imod handelssanktioner over for Sydafrika, og ligeledes tog fremskridtspartiet i forbindelse med Falklandskrigen afstand fra loven om forbud mod indførsel af varer fra Argentina.

Det var derfor også ganske naturligt i konsekvens af fremskridtspartiets politik skarpt at tage afstand fra handelssanktioner over for Sovjetunionen, som blev gennemført af et flertal i folketinget i 1982.

Fremskridtspartiets stilling har således været helt klar, og mindretallet har forstået, at denne stillingtagen er blevet om ikke ligefrem respekteret så i hvert fald accepteret af et flertal i folketinget.

Folketingets flertal – og herunder socialdemokratiet – har imidlertid gennem årene anset det for rigtigst – og stemt for – at anvende sanktionspolitikken som et led i udenrigspolitikken. Der har således blandt vore EFPartnere og andre allierede ikke hersket tvivl om Danmarks holdning, en holdning, som socialdemokratiet har et medansvar for, og en holdning, som efter mindretallets oprigtige mening er forpligtende i forhold til vore allierede, vore partnere i EF-fællesskabet og ikke mindst i forhold til USA. Men allermest af hensyn til vore medmennesker i Polen.

Mindretallet går ud fra, at flertallet i folketinget netop stemte for sanktionerne over for Sovjetunionen for at hjælpe den polske befolkning og mindske den sovjetiske knægtelse af den frihed, som alle polakker ønsker sig, en frihed, som vi danskere efterhånden tager som en selvfølge.

Derfor tror mindretallet, at den polske befolkning virkelig har følt sanktionspolitikken over for Sovjetunionen som en hånds-